

Dosarul nr. 1ra-728/2016

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

judecând în ședință fără participarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Arnaut Veaceslav și avocatul acestuia Turceac Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Arnaut Veaceslav Tudor, născut la 18.05.1969, originar din com. Cărpineni, r-nul Hîncești, locuitor în mun. Chișinău, str. Corobceanu 1B, ap. 27,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 09.06.2014-29.06.2015;*
- *instanța de apel: 21.07.2015-08.12.2015;*
- *instanța de recurs: 19.02.2016-26.04.2016;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015, Arnaut Veaceslav a fost recunoscut culpabil și condamnat în baza art.287 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă de 1 (unu) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Arnaut Veaceslav la 11 decembrie 2013 aproximativ ora 22.00, în mun. Chișinău, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, s-a deplasat spre locuința lui Vieru Viorel situată pe str. Ion Pelivan 17/3 mun. Chișinău și intrînd în apartamentul acestuia cu nr.148 unde se aflau membrii familiei ultimului, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, acționînd intenționat, cu obrăznicie deosebită, exprimîndu-se cu cuvinte obscene și încălcînd grosolan ordinea publică, fără motiv, a inițiat un conflict cu Vieru Viorel.

Ca urmare a acestor fapte, la observațiile membrilor familiei lui Vieru Viorel de a înceta acțiunile ilegale, Arnaut Veaceslav nu a reacționat continuând să se exprime cu cuvinte obscene, cu forța l-a scos din locuință pe Vieru Viorel concomitent lovindu-l cu pumnii peste diferite părți ale corpului. Tot atunci, Arnaut Veaceslav, continuând acțiunile sale infracționale în vederea realizării scopului său infracțional, fiind în fața blocului menționat unde l-a scos forțat pe Vieru Viorel, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, continuând să se exprime cu cuvinte obscene în adresa ultimului, demonstrativ și intenționat i-a mai aplicat lui Vieru Viorel o lovitură cu capul în regiunea feței, precum și multiple lovituri cu pumnii în diferite părți ale corpului, după care urcând în automobil a părăsit locul comiterii infracțiunii.

În rezultatul acțiunilor violente comise de Arnaut Veaceslav, părții vătămate Vieru Viorel i-au fost cauzate traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, excoriații cu edem ale țesuturilor moi pe nas care potrivit raportului de examinare medico-legală nr.6257 din 12 decembrie 2013, se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

3. Împotriva sentinței au depus apeluri:

- *Procurorul*, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Arnaut Veaceslav să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat:

- sentința este ilegală și urmează a fi casată din motiv că nu corespunde circumstanțelor comiterii infracțiunii, iar motivele de recalificare a acțiunilor inculpatului sunt integral neîntemeiate;

- prin audierea martorului ocular Garasimiuc Ivan precum și prin audierea suplimentară a părții vătămate Vieru Viorel s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Arnaut Veaceslav a comis huliganismul agravat cu aplicarea armei de foc și anume pistolul;

- instanța de fond a dat o apreciere juridică unilaterală declarațiilor pre citate mai sus, limitându-se doar la afirmațiile inculpatului precum și a declarațiilor martorilor apărării care în vederea camuflării acțiunilor infracționale a inculpatului, au dat declarații în favoarea ultimului.

- *Inculpatul*, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care să fie achitat din motiv că fapta nu a fost comisă de el.

În motivarea apelului inculpatul a invocat:

- sentința este ilegală și neîntemeiată iar vinovăția lui contravine realității celor de fapt ce au avut loc. În motivarea sentinței, instanța de fond a exclus din învinuire calificativul agravat „săvârșit cu aplicarea armei,, deoarece administrând probatoriul

instanța de fond a ajuns la concluzia că calificativul huliganism agravat nu și-a găsit confirmarea în acțiunile inculpatului.

- instanța de fond nu a motivat, prin probele administrate, concluziile și temeiurile care au determinat-o să decidă că inculpatul prin acțiunile sale a săvârșit infracțiunea de huliganism.

- acuzarea întru demonstrarea vinovăției a prezentat ca probe declarațiile părții vătămate Vieru Viorel, martorilor Vieru Nadejda și Garasimiuc Ivan cât și procesul verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie și raportul de examinare medico-legală nr. 6257 din 12 decembrie 2013, însă aceste probe vin în contradicție cu declarațiile celorlalți participanți la proces și cu materialele cauzei;

- la examinarea cauzei a fost aplicată greșit legea materială care a generat aprecierea eronată a probelor, faptelor și circumstanțelor cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, s-a dispus respingerea apelului declarat de inculpat ca nefondat.

Admiterea apelului procurorului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se recunoaște vinovat Arnaut Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 La adoptarea soluției, instanța de apel a menționat că întregul sistem de probe examinate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează vina inculpatului Arnaut Veaceslav în comiterea faptei prevăzute de art. 287 alin. (3) Codul penal, **huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea violenței, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită cu aplicarea armei.**

Astfel, Colegiul **a constatat** că, Arnaut Veaceslav la 11 decembrie 2013, aproximativ ora 22.00, în mun. Chișinău, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, s-a deplasat spre locuința lui Vieru Viorel situată pe str. Ion Pelivan 17/3, mun. Chișinău și intrând în apartamentul acestuia cu nr.148, unde se aflau membrii familiei ultimului, după ce în mod demonstrativ a pus pistolul său pe mobilierul aflat în locuință și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, acționând intenționat, cu obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte obscene și încălcând grosolan ordinea publică, fără motiv a inițiat un conflict cu Vieru Viorel.

Ca urmare a acestor fapte, la observațiile membrilor familiei lui Vieru Viorel de a înceta acțiunile ilegale, Arnaut Veaceslav nu a reacționat și continuând să se exprime cu cuvinte obscene, cu forța l-a scos din locuință pe Vieru Viorel, iar în timp ce se afla în scara blocului locativ, ținând în mână pistolul menționat, cu mînerul acestuia i-a aplicat o lovitură în regiunea capului lui Vieru Viorel, după care concomitent lovindu-l cu

pumnii peste diferite părți ale corpului. Tot atunci, Arnaut Veaceslav continuând acțiunile sale infracționale în vederea realizării scopului său infracțional, fiind în fața blocului, unde l-a scos forțat pe Vieru Viorel, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, continuând să se exprime cu cuvinte obscene în adresa ultimului, demonstrativ și intenționat i-a mai aplicat lui Vieru Viorel o lovitură cu capul în regiunea feței, precum și multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, după care urcând în automobil a părăsit locul comiterii infracțiunii.

În rezultatul acțiunilor violente comise de Arnaut Veaceslav, părții vătămate Vieru Viorel i-au fost cauzate traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, excoriație cu edem a țesăturilor moi pe nas, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Colegiul a menționat că, necățînd la faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, vinovăția lui pe deplin este dovedită prin probele administrate, cercetate și verificate de către instanță, și anume declarațiile părții vătămate Vieru Viorel, martorilor Vieru Nadejda, Garasimiuc Ivan, Colța Andrei, Bîrda Ion precum și materialele cauzei, inclusiv:

- copia certificatului de vizită nr. 95875, eliberat cet. Vieru Viorel prin care se confirmă faptul că, în legătură cu adresarea la 11 decembrie 2013, a fost diagnosticat cu trauma cranio-cerebrală închisă, fractura cu deplasare a oaselor nazale, contuzia țesuturilor moi ale capului și feței, contuzia cutiei toracice pe dreapta, fiind prescrise investigații și asistență medicală, inclusiv consultația medicului de familie (f.d. 3);

- înștiințarea serviciului 903, întocmită de medicul Bodorev, prin care este menționat faptul că Vieru Viorel, 34 ani, domiciliat pe str. Ion Pelivan, 17/3, ap. 148, la 11 decembrie 2013, ora 22.45 min, la domiciliu a fost agresat de persoană cunoscută, stabilind diagnoza comoție cerebrală la SCRM, a transmis DP la 11 decembrie 2013, și a primit Sîrbu, ora 23.40 min. Informația respectivă a fost înregistrată în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni, al IP Buiucani la 11 decembrie 2013, sub nr. 15914 de către Cozma (f.d. 6);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 29 ianuarie 2014, prin care este consemnat faptul că martorul Garasimiuc Ivan a recunoscut după fotografie persoana sub nr. 2, ca fiind cea care la 11 decembrie 2013 făcea gălăgie și l-a maltratat pe vecinul Vieru Viorel, fiind învinuitul Arnaut Veaceslav (f.d.30);

- raportul de examinare medico-legală nr.6257 din 12 decembrie 2013, prin care expertul judiciar medico-legal a conchis că, la Vieru Viorel, s-a constatat traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, excoriație cu edem a țesăturilor moi pe nas, care a fost cauzată în rezultatul

acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.9);

Colegiul a apreciat critic declarațiile inculpatului Arnaut Veaceslav și le-a considerat ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat la cauză.

Instanța de apel a stabilit în acțiunile lui Arnaut Veaceslav prezentă latura obiectivă a huliganismului agravat, care se caracterizează prin aceea că la 11 decembrie 2013, aproximativ pe la ora 22.00, încălcând regulile sociale și morale de conviețuire, înjosind onoarea și demnitatea lui Vieru Viorel și atentînd la inviolabilitatea persoanei, demonstrativ, în prezența altor persoane care se aflau în apartamentul acestuia și pe coridorul căminului unde ultimul locuiește a aplicat forța fizică, inclusiv și arma, perturbînd liniștea locatarilor imobilului, inclusiv al membrilor familiei pătimitului și ordinea publică.

Obiectul infracțiunii îl constituie relațiile sociale omogene, dependente unele de altele, care atentează la ordinea publică, liniștea cetățenilor, regulile sociale și morale de conviețuire în societate.

Latura subiectivă a infracțiunii este caracterizată prin atitudinea psihică a inculpatului Veaceslav Arnaut față de fapta săvîrșită, care se caracterizează prin intenție directă.

Colegiul, audiind partea vătămată Viorel Vieru, martorii Nadejda Vieru, Ivan Garasimiuc, cercetînd raportul de examinare medico-legală nr. 6257 din 12 decembrie 2013, a stabilit incontestabil latura subiectivă a infracțiunii de huliganism agravat, cu aplicarea violenței și armei față de Viorel Vieru, în acțiunile lui Veaceslav Arnaut, chiar dacă ultimul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, persoanele menționate au confirmat prezența armei la inculpatul Veaceslav Arnaut, inclusiv și comportamentul acestuia care, se deosebea printr-un cinism excepțional, însoțite de neglijența față de normele morale unice, neobrăzare, batjocură față de pătimitul Viorel Vieru, manifestată în prezența membrilor familiei acestuia, copii minori, mama de vîrstă înaintată, soția și vecinii cărora le-a creat o atmosferă de teamă pentru siguranța lor și a pătimitului, în privința căruia a fost aplicată violența fizică și psihică.

Art. 16 al Legii nr.130 din 08.06.2012 „*Cu privire la regimul armelor și al munițiilor*”, prevede că titularii dreptului de a purta și de a folosi arme de autoapărare sau de apărare și pază, pot aplica arma numai în tiruri de tragere autorizate în condițiile prezentei legi, în stare de legitimă apărare sau în stare de extremă necesitate.

Reieșind din cele menționate, Colegiul nu a stabilit careva circumstanțe de legitimă apărare sau stare de extremă necesitate ce ar îndreptăți inculpatul în folosirea armei, acesta acționînd cu o deosebită obrăznicie, lipsă de respect față de societate și de normele de conviețuire.

Atît în ședința instanței de fond cît și în cea de apel, nu și-a găsit confirmare afirmația inculpatului apelant Veaceslav Arnaut, precum că, partea vătămată Viorel Vieru și martorii Vieru Nadejda și Ivan Garasimiuc, au făcut declarații pătinitoare, fiind incerte, fără a fi confirmate prin alte mijloace de probă.

Colegiul a constatat că suportul probator examinat, a determinat prezența în acțiunile inculpatului a semnelor componenței de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal.

Cu privire la declarațiile martorilor Andrei Colța și Ion Birda, Colegiul nu le-a respins deoarece acestea încă odată în plus dovedesc faptul că la 11 decembrie 2013 ora 22.00, au mers cu automobilul condus de Veaceslav Arnaut spre casă, iar pe drum au staționat în regiunea cinematografului ”Flacăra”, unde ultimul a coborît și a intrat în clădirea respectivă, a lipsit un timp iar la întoarcere era tulbure.

Faptul că martorii Andrei Colța și Birda Ion nu au văzut la inculpat pistolul, nu poate fi reținut ca un adevăr suprem, deoarece acesta este un obiect care nu poate fi purtat demonstrativ, iar prezența acestui obiect este dovedită prin probe examinate.

Făcînd trimitere la Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele despre huliganism, Colegiul a menționat că aplicarea sau intenția de a aplica la săvîrșirea huliganismului a armei de foc, a diferitor cuțite, boxelor sau a diferitor arme albe, precum și a altor obiecte, inclusiv a celor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale, este temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin. (3) al art. 287 Cod penal, nu numai în cazurile în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează sau intenționează să cauzeze leziuni corporale, dar și atunci cînd utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.

Astfel, prezența armei de foc, pistolul, la Veaceslav Arnaut, la 11 decembrie 2013, ora 22.00, a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate Viorel Vieru fiind audiat la 28 ianuarie 2014 (f.d. 20), martorilor Nadejda Vieru și Ivan Garasimiuc.

Colegiul, nu a depistat temeiuri de punere la îndoială a declarațiilor părții vătămate Viorel Vieru, martorilor Nadejda Vieru și Ivan Garasimiuc deoarece acestea sunt într-o strînsă coroborare cu probele materiale cercetate în ședința instanței de apel.

La stabilirea pedepsei inculpatului, Colegiul a ținut cont atît de prevederile art. 61 alin. (1), 75 alin.(1) Cod penal cît și de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante sau agravante, săvîrșirea infracțiunii de o persoană care a mai comis delict penale (prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 martie 2011 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, cu aplicarea amenzii în mărime de 150 u.c., sancțiune executată, și prin sentința judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărimea de 300 u.c., cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani).

Astfel, Colegiul a constatat că scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatului în raport cu personalitate sa și faptele comise, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile, poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii cu izolarea de societate, la caz nefiind întrunite circumstanțe pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, totodată nefiind rațională aplicarea altui tip de pedeapsă.

Instanța nu a apreciat afirmația inculpatului precum că este invalid de gradul II, veteran în războiul de pe Nistru și are la întreținere un copil minor, deoarece nu a prezentat în acest sens dovezi concludente, utile, admisibile și pertinente iar atestând o atare situație, instanța le-a respins ca nefondate.

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul a constatat că personalitatea inculpatului poate fi corectată și reeducată doar în condiții privative de libertate.

Temeiurile expuse în apelul inculpatului, Colegiul le-a considerat neargumentate, declarative și inconsecvente. La examinarea materialelor cauzei, s-a constatat că în procesul penal, inculpatul Veaceslav Arnaut a beneficiat de toate garanțiile acordate de procesul penal, fiindu-i respectate întregul spectru al drepturilor procesuale. Astfel, a fost asigurat dreptul inculpatului la apărare și la un proces echitabil, ultimul fiind apărat de către avocatul Ivan Turceac, fapt confirmat prin mandatul anexat la f.d. 83 care a participat la examinarea pricinii în instanța de fond.

În ce privește dreptul la examinarea pricinii într-un termen rezonabil, Colegiul a menționat că însuși inculpatul prin acțiuni proprii a determinat examinarea pricinii într-un termen de 12 luni. Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată inculpatul nu s-a prezentat la trei dintre ședințele preconizate, iar avocatul acestuia, la una, iar potrivit încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2014, cauza respectivă a fost examinată în procedură generală, în ședință deschisă, în limba de stat, cu participarea apărătorului Ivan Turceac (f.d. 88).

5. Împotriva deciziei menționate declară recurs inculpatul Arnaut Veaceslav și avocatul acestuia Turceac Ivan, care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6),8),10) și 12) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și sentinței cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului se indică:

1) Decizia instanței de apel este în totalitate contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești și reprezintă în sine o reproducere integrală a versiunii nereușite ce a fost înaintată de acuzatorul de stat în cererea de apel;

2) Instanța de apel, ignorând prevederile legale, nu s-a pronunțat, prin încheiere, asupra cererii înaintată de avocatul inculpatului cu privire la cercetarea suplimentară a probelor, nu a indicat motivul respingerii acestei cereri și nu a indicat dacă aceste probe sunt concludente sau utile cazului;

3) Contrar prevederilor art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel nu a dat citire probelor și declarațiilor examinate de instanța de fond și nici nu au fost consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată din 08 decembrie 2015;

4) De către acuzare, instanței nu i-au fost prezentate probe noi prin care să fi putut dovedi vinovăția inculpatului în ceea ce privește modificarea învinuirii înaintată lui Arnaut Veaceslav, în sensul agravării ei;

5) Instanța de apel nu s-a expus asupra divergențelor în declarațiile părții vătămate și martorilor Vieru Nadejda, Garasimiuc Ivan date la urmărirea penală și instanța de judecată;

6) Atât instanța de fond cât și cea de apel nu au stabilit corect că martorii în cauza dată nu au relatat circumstanțe ce ar stabili vinovăția inculpatului. Instanța de apel a grupat toate probele, argumentând la general că ele confirmă vinovăția inculpatului, fără a le aprecia pe fiecare în parte.

5.1 Pe marginea recursului declarat, procurorul a depus referință pronunțându-se pentru respingerea acestuia deoarece motivele invocate nu au suport legal. Hotărârile adoptate relevă în mod concludent că instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârilor atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute

prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit evidențiază că în recursul declarat se indică drept temeiuri de casare pct. 6),8),10) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmarea în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanțele de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărîrii atacate.

Cu referire la temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care se specifică că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală corect fiind condamnat inculpatul Arnaut Veaceslav în baza art. 287 alin.(3) Cod penal.

Se menționează că, motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, analizînd probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Arnaut Veaceslav încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 287 alin.(3) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel verificînd minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Arnaut Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de 287

alin.(3) Cod penal.

Contrar motivelor invocate la pct. 2 și 3 în recurs, Colegiul lărgit, cercetînd materialele cauzei constată lipsa cererii din partea avocatului cu privire la cercetarea suplimentară a probelor. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 08.12.2015 (f.d. 175-178), la întrebarea instanței, atât inculpatul cât și avocatul acestuia, Potereanu Dina, au menționat că cereri și demersuri nu sunt. Ulterior, la etapa verificării de către instanță dacă participanții la proces nu au alte probe noi sau dacă este necesară cercetarea suplimentară a probelor administrate la urmărirea penală și instanța de fond, participanții la proces de asemenea au menționat că probe noi sau completări la cele existente nu au parvenit. Totodată, cînd președintele ședinței a pus în discuție posibilitatea finisării cercetării judecătorești, inculpatul împreună cu avocatul său, au considerat posibil. În atare situație, nu este clar la care cerere se referă recurenții că ar fi fost înaintată de avocat în ședința instanței de apel. Mai mult ca atât, se constată și faptul că instanța de apel a verificat probele pe care și-a bazat decizia în ședința de judecată, fapt consemnat de asemenea în procesul-verbal. În aceeași ordine de idei se menționează că atât inculpatul cât și avocatul acestuia nu au înaintat careva obiecții asupra procesului-verbal al ședinței de judecată, fapt prevăzut la art. 336 alin.(6) Cod de procedură penală, respectiv fiind de acord cu el, astfel nefiind clare motivele recurenților fiind de fapt formale și declarative.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar în cazul supus judecării recurenții își exprimă dezacordul și cu neîntrunirea elementelor infracțiunii imputate inculpatului, temei prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală. La acest capitol Colegiul lărgit menționează că în situația dată nu este clară poziția recurenților, or ultimii menționînd că nu au fost întrunite elementele infracțiunii totodată consideră și că faptei săvîrșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, din textul recursului declarat rezultă și dezacordul cu aprecierea probelor care denotă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, Colegiul menționînd că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

În acest context se reține, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că prezența armei de foc, pistolul, la Veaceslav Arnaut în momentul comiterii infracțiunii a fost confirmată prin declarațiile atât a părții vătămate Viorel Vieru cât și martorilor Nadejda Vieru și Ivan Garasimiuc, care la urmărirea penală și în instanța de judecată au dat declarații similare. Totodată, declarațiile date sunt confirmate și prin raportul de constatare medico-legală nr. 6257 din 12.12.2013 (f.d. 9), iar acestea în ansamblu combat poziția inculpatului care a menționat că nu a lovit partea vătămată și că nu avea pistolul în mână, deoarece conform raportului sus indicat, leziunile corporale părții vătămate, au fost cauzate anume în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate. Este de menționat și faptul că raportul sus-menționat, atât pe parcursul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, nu a fost contestat, deci și inculpatul și avocatul său au fost de acord cu el.

Cu referire la divergențele în declarațiile părții vătămate și martorilor invocate de recurenți, Colegiul menționează că însuși faptul că partea vătămată, în momentul când a venit inculpatul la el, se afla în casă sau pe coridorul căminului de locuit, nicidecum

nu răstoarnă situația, de vreme ce vina inculpatului este dovedită prin probe directe, utile și pertinente.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Cu referire la temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care stipulează că, *deciziile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul lărgit de asemenea consideră că, temeiul respectiv nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlăturească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul încriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală să fie luate în considerație după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, Colegiul constată că la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una gravă ce atentează la ordinea publică și liniștea cetățenilor, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost sancționat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal cu amendă (fiind achitată), este angajat în cîmpul muncii, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și faptul că inculpatul nu a recunoscut vina.

Colegiul, consideră corectă poziția instanței de apel, prin care s-a constatat că scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatului în raport cu personalitate sa

și faptele comise, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile, poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii cu izolarea de societate, la caz nefiind întrunite circumstanțe pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, totodată nefiind rațională și legală aplicarea altui tip de pedeapsă.

De asemenea, instanța corect nu a apreciat afirmația inculpatului precum că este invalid de gradul II, veteran în războiul de pe Nistru și că are la întreținere un copil minor, deoarece nu a prezentat în acest sens dovezi, acestea fiind respinse ca nefondate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8), 10) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face trimitere deci, nu persistă temeiuri de casare a deciziei adoptate, din care considerente se impune respingerea recursului declarat ca fiind inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Arnaut Veaceslav și avocatul acestuia Turceac Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui Arnaut Veaceslav, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun